

2.2 Avtokorelacija periodičnih signalov

Definicija avtokorelacije signala $f_i(t)$:

$$\varphi_{ii}(\tau) = \frac{1}{T} \int_t^{t+T} \overline{f_i(t)} f_i(t + \tau) dt, \quad (2.17)$$

kjer je T perioda signala $f_i(t)$.

Lastnosti:

1. Hermitova simetrija $\overline{\varphi_{ii}(\tau)} = \varphi_{ii}(-\tau)$,
2. periodičnost $\varphi_{ii}(\tau) = \varphi_{ii}(\tau + T)$,
3. $\varphi_{ii}(0) \geq |\varphi_{ii}(\tau)|$ $\varphi_{ii}(0)$ je moč signala $f_i(t)$,
4. avtokorelacija $\varphi_{ii}(\tau)$ signala $f_i(t)$ se ne spremeni, če signal premaknemo po časovni osi,

5. avtokorelacijska funkcija je zvezna, če je signal $f_i(t)$ vsaj odsekoma zvezen.

Fourierjeva vrsta avtokorelacije

$$\varphi_{ii}(\tau) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} \phi_{ii}(n) e^{jn\omega\tau} \quad (2.18)$$

za realne signale $f_i(t)$ pa tudi

$$\varphi_{ii}(\tau) = \phi_{ii}(0) + 2 \sum_{n=1}^{\infty} \phi_{ii}(n) \cos n\omega\tau \quad (2.19)$$

kjer je,

$$\phi_{ii}(n) = |F_i(n)|^2 \quad (2.20)$$

kompleksni spekter avtokorelacije, ki ga imenujemo tudi *močnostni spekter* signala $f_i(t)$.

Zato tudi velja

$$|\phi_{ii}(n)| = \phi_{ii}(n) , \quad (2.21)$$

$$it\Theta_{ii}(n) = 0 . \quad (2.22)$$

Moč signala (Parsevalov stavek)

Če v izrazu 2.18 postavimo $\tau = 0$ in upoštevamo 2.17, dobimo znano *Parsevalovo zvezo* za periodične signale ($f_i(t)$ je realen signal)

$$\begin{aligned} \varphi_{ii}(0) &= \frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} f_i^2(t) dt \\ &= \sum_{n=-\infty}^{\infty} |F(n)|^2 , \end{aligned} \quad (2.23)$$

ki pravi, da je srednja kvadratna vrednost signala $f_i(t)$ – to je moč signala $f_i(t)$ – enaka vsoti kvadratov absolutnih vrednosti amplitud (močnostnih spektrov signala $f_i(t)$) posameznih harmonskih komponent na vsem frekvenčnem področju.